

POROČILO MERITEV VODE

Odločile smo se, da bomo svojo pot načrtovale v bližini potokov in rek ter si s tem tudi olajšale orientiranje v naravi. Zato smo tudi za izziv oziroma nalogo postavile raziskovanje vode. Že pri načrtovanju smo se, kajti za meritve smo predvidevale veliko manj časa, kot smo ga v resnici potrebovale. Poleg tega pa smo šle mimo določenih potokov ali pa so bili ti suhi. Posledično smo tako tudi opravile manj meritev, in sicer vse skupaj 4, 3 prvi dan in 1 drugi na cilju v Klevevžu. Merile smo prisotnost NH_4^+ , NO_3^- , temperaturo in pH vode, Maruša pa je v enem izmed potokov tudi poskušala poiskati rake.

1. MERITEV

	NAŠA MERITEV	MEJNA VREDNOST
NH_4^+	0,3 mg /L	0,5 mg/L
NO_3^-	3,0 mg/L	25 mg/L
tem. [°C]	11,9	/
pH	7,37	/

Meritev smo izvedle na naši drugi kontrolni točki prvega dne, in sicer v gozdu, kjer je bilo mnogo majhnih potočkov, ki so se nato izlili v enega.

2. MERITEV

	NAŠA MERITEV	MEJNA VREDNOST
NH_4^+	2,1 mg /L	0,5 mg/L
NO_3^-	3,9 mg/L	25 mg/L
tem. [°C]	14,7	/
pH	5,76	/

Meritev smo izvedle na naši peti kontrolni točki prvega dne, in sicer na obrobju gozda in travnika. Sumimo lahko, da so pred kratkim škropili z gnojili in se je to z dežjem spralo v vodo, ker je prišlo do povečane koncentracije amonijevih ionov.

3. MERITEV

	NAŠA MERITEV	MEJNA VREDNOST
NH_4^+	1,4 mg / L	0,5 mg/L
NO_3^-	3,8 mg / L	25 mg/L
tem. [°C]	14,8	/
pH	6,16	/

Meritev smo izvedle tik pred našo šesto kontrolno točko prvega dne, ob kolovozni poti pred vasjo Dolenje Dole. Zaradi povečane koncentracije amonijevih ionov sumimo na prisotnost gnojil in ker se popolnoma zraven nahaja pašnik goveda je možnost, da so za takšne rezultate krive tudi izločene snovi.

4. MERITEV

	NAŠA MERITEV	MEJNA VREDNOST
NH ₄ ⁺	0,2 mg / L	0,5 mg / L
NO ₃ ⁻	1,7 mg / L	25 mg / L
tem. [°C]	24,4	/
pH	5,65	/

Meritev smo izvedle na našem cilju, v Klevevžu, ki je znan kot termalni vrelec.

VTISI UDELEŽENK:

Prišel je dan naše poskusne odprave! Takoj na začetku smo se rahlo nasmejale pričakovani zamudi Anje, takoj zatem pa smo se odpeljali do Zagrada, kjer smo začele svojo pot. Že takoj smo opazili, da orientiranje v naravi sploh ni tako lahko kot smo si predstavljale. Vendar vse prepreke smo nekako premagale, tudi pot skozi vse poti v gozdu, kjer jih je bilo veliko več v naravi kot na zemljevidu, kar je bila ena naših ključnih težav prvega dne. Vendar kljub vsem težavam in občasni razpršeni razporeditvi naše skupine smo prispele v Dolenje Dole skupaj in kmalu opazile utrujenega profesorja v avtu, ki ga je pot očitno še bolj utrudila kot nas. Vendar tudi me smo se utrujene odpravile še eno vas naprej, kjer smo pripravile šotore in vse ostalo in si skuhale večerjo. Potem me je profesor odpeljal do sošolke, za kar sem mu zelo hvaležna in zjutraj nazaj seveda. Naslednji dan smo se odpravile na pot in že kmalu po začetku sta nas ustavila 2 fanta, ki sta mislila, da smo kakšne "Rusinje", čemur smo se potem še dolgo smejale. Drugi dan je pot potekala veliko hitreje, hodile smo skozi vasi, travnike in orientacija je bila veliko lajša. Po poti pa nas je presenetil klic profesorja, da je obtičal v blatu. Kljub našemu hitremu posredovanju, se je iz blata rešil sam. Ko smo izvedele, da naš cilj Klenovik res ni več daleč pa smo pospešile svoj tempo in kmalu prišle na cilj, česar smo se močno razveselile. Za vse je bila to drugačna in zanimiva izkušnja, ki jo bomo z veseljem ponovile in se je spominjale. (Mojca Muhič)

Pot smo si načrtovale ob vodi, zato smo si tudi kot glavni cilj odprave zadale raziskovanje voda. Na našo veliko srečo in veselje smo ujele lepo vreme, kar je zelo pripomoglo k dobremu razpoloženju in bistveno lažji poti in meritvam. Med odpravo ni bilo večjih problemov, razen prvi dan, ko smo pot načrtovale skozi gozd, poti pa ni bilo in je prav prišla pomoč profesorja. Med izvajanjem meritev je bila Maruša dovolj pogumna, da je stopila in namočila noge v hladen potok. Vse smo bile vesele, da nam je na čase delal družbo tudi Simba. Zame je to bila zares posebna in dobra izkušnja, saj sem prvič izvedla kaj takega. Pri samih meritvah ni šlo nič narobe, so se pa zelo zavlekle, kar sprva nismo načrtovale. Sama pot pa je bila zabavna in razgibana, kar nam je še dodatno popestrilo dan. Po napornih 12 kilometrih, se je bilo zares prijetno uvesti v travo in uživati v misli, da smo na cilju, ki smo si ga zadale prvi dan. Sledila je večerja, pomivanje posode in nabiranje lesa za ogenj, ki je na koncu tudi uspel. Noč je bila rahlo neprijetna, saj je bilo zelo mrzlo in vlažno, česar pa sama nisem navajena. Vendar to ni oteževalo naslednjega dne. Z nekoliko lažjimi nahrbtniki smo se po tem, ko smo vse pospravile, odpravile proti končnemu cilju – Klevevžu. Pot nas je tokrat vodila bolj po asfaltu in vroče sonce nas je kar utrudilo. Ni ga bilo lepšega pogleda, ko smo na koncu zagledale Klevevž in s tem tudi uspešno zaključile odpravo in nekatere celo skočile v vodo (Leja Verbič).